

kan sikkert kun bero paa en Misforstaaelse eller en langt ude liggende Forklaring af dette System, at den ærede Ordfører anvender dette Udtryk. Det, der sker, er i Virkeligheden kun, at der afkræves den udenlandske rejsende en Næringsafgift, paa samme Vis som vi opkræver en Afgift af vor egen Købmand dels igennem det Borgerskab, vi forlanger, han skal løse, og dels derigennem, at han skal svare Skat til Stat og Kommune af den Indtægt, han har af sin Forretning. Jeg tror, vi ganske roligt kan sidestille disse to Slags Afgifter, og man bør ikke betegne dette System som protektionistisk.

Den ærede Ordfører har givet mig Anledning til at udtale mig om, hvilke Regler Ministeriet tilsigter at følge med Hensyn til Bestemmelsen af, hvilke Stationsbyer og Handelspladser paa Landet de udenlandske handelsrejsende vil faa Adgang til at besøge. Jeg vil da sige, at paa den Fortegnelse, som maa udarbejdes af Ministeriet, har jeg tænkt mig til at begynde med at optage de Stationsbyer og Handelspladser, der opfylder de Vilkaar, der er angivne i Lovforslaget i den Form, hvori det blev vedtaget af Landstinget, altsaa, at de skal have en købstadlignende Bebyggelse og et Indbyggerantal af 2,000. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at naar man nu gaar til at give de udenlandske rejsende Adgang til Stationsbyer og Handelspladser, bør man gaa frem med nogen Forsigtighed og ikke straks fuldstændig bryde med den bestaaende Tilstand; derfor har jeg tænkt mig at følge den nævnte Forskrift som Hovedregel, men jeg er ikke i Tvivl om, at der her og der findes Stationsbyer og Handelspladser, som i saa høj Grad har Lighed med Købstæder, at de bør optages paa Fortegnelsen, uanset om f. Eks. Indbyggerantallet ikke netop er 2,000.

Der har hersket Tvivl om, hvorvidt Ordene „falbyde“ og „afhænde“ ogsaa omfatter Begrebet „at indlede en Handel“. Jeg skal derom gentage, hvad jeg har udtalt overfor Udvalget, at efter Ministeriets Mening er der ikke nogen som helst Tvivl om, at Ordet „falbyde“ ogsaa omfatter Begrebet „at indlede en Forretning“; saaledes er Ordet hidtil blevet forstaaet fra Administrationens Side og for øvrigt ogsaa af Domstolene. — Paa den ærede Ordførers Foranledning vil jeg tillige udtale, at Adgangsbeviserne skal blive affattet i flere Sprog.

Da jeg har kunnet tiltræde samtlige af Udvalget stillede Ændringsforslag, og

saa Nr. 11, hvorefter Bøderne og Konfiskationsprovenuerne skal deles ligeligt mellem Statskassen, den stedlige Politikasse og Kommunens Kasse, hvorved man jo fremdeles undgaar at give Angiverbelønning, skal jeg takke Udvalget for dets velvillige Behandling af Lovforslaget og tillade mig at anbefale det høje Ting at fremme det i den foreslaaede Skikkelse.

Schovelin: Den højtærede Minister gjorde gældende, at der overfor de Ønsker, der raader i den danske Grossiststand, altsaa den Del af Mellemandlerstanden, der handler en gros, om at bevare de nuværende Lovbestemmelser, hvorefter de fremmede handelsrejsende kun maa komme til København og Købstæderne, skulde staa et vidt udbredt Ønske hos disse Grossisters Kunder om at faa Besøg af fremmede handelsberettigede. Ja, dette er mig selvfølgelig velbekendt, og det hænger jo sammen med hele den Tendens, som umiskendelig er oppe i Tiden til at gaa, hvad man kunde kalde, den lige Vej, til at søge direkte til Forsyningskilderne. Man maa dog aldrig glemme, forekommer det mig, at netop denne Vej er en Ødelæggelses Vej for den danske Grossiststand, som i al Beskedenhed ogsaa kunde have noget Krav paa Hensyntagen. Jeg mener ligesom den højtærede Minister, at man ikke ret vel kan tale om Protektionisme i dette Forhold; Protektionismen, som jeg er en ubetinget Ven af, skal give sig ganske anderledes fyndigt Udslag, end den kan faa i en Lov som denne, og jeg tror, det har skadet denne Sag, at man fra enkelte Sider i Landstinget ligesom har kælet for Afgiften ud fra et Beskyttelsessynspunkt. Thi enhver Beskyttelse, der ikke er effektiv, og det er den Beskyttelse, der skulde ligge heri, i hvert Fald ikke, er ud fra mit Synspunkt af det onde. Men naar der som nu er Tale om en Beskyttelse, der kunde ligge i Opretholdelse af en gammel Lovregel, saa er det en anden Art af Protektionisme end den, der almindeligvis tales om, og en Protektionisme, som jeg synes, ingen, ikke en Gang de mest inkarnerede Frihandelsmænd, kunde have noget imod. Den paalægger ingen nogen Byrde, den henviser blot fremdeles danske Borgere til at handle med andre danske Borgere, som de til deres eget Vel har gjort i saa mange Aar, idet de, hvis der er noget i Vejen med Varen, hvis der skal gøres Reklamationer o. s. v., o. s. v., har med en dansk Mand at gøre. Der synes mig at være en lidt vel vidt-